

[>] Sinds deze week hebben christenen in de spoorwegbranche hun eigen website: www.spoorchristenen.nl. Wekelijkse bidstonden hadden ze al veel langer. Ook in dertig andere branches – van agrarische sector tot zakenleven, van onderwijs tot rijksoverheid – zoeken gelovigen elkaar steeds vaker op. Maarten Pijnacker Hordijk, werkzaam bij ProRail en stuwende kracht achter het bedrijfsgebed, weet waarom.

Bedrijfsbidder Maarten Pijnacker Hordijk

“Christenen worden assertiever”

> **Spoorchristenen, wat zijn dat voor mensen?**

“Heel gewone mensen hoor, gewone christenen die gestalte willen geven aan hun geloof in hun werk bij een van de spoorbedrijven. Ze willen daar samen over praten, soms ook bidden. Ongeveer honderd mensen zijn aangesloten bij dit netwerkje.”

> **Het gebeurt steeds vaker dat gelovigen zich zo verenigen. Waarom?**

“Christenen zijn zich steeds meer bewust van hun maatschappelijke positie. Ze gaan zondags naar de kerk, maar willen daar ook maandags iets mee. Als je de rest van de week geen handen en voeten aan je geloof kunt geven, word je schizofreen. Dan haak je af of je gaat op zoek naar een andere manier. Dan ga je vragen stellen: wat betekent het dat ik in de ondernemingsraad zit? Hoe ga ik om met collega's? Een groot aantal christenen betreft daar ook rechtstreeks God bij, door samen te bidden.”

> **Met dank aan de moslims, die zich wat makkelijker manifesteren?**

“Dat zal zeker meespelen. Ik vind dat overigens heel positief. Ik denk vaak: wat een lef hebben die lui, die bidden gewoon, terwijl wij een gêne hebben van hier tot gunter. Wij hebben een heel sterke neiging om ons aan te passen, als kameleons. Zij niet, zij houden ons wat dat betreft een spiegel voor. Daardoor

verandert er ook iets bij christenen. We worden wat assertiever en komen eerder uit voor ons geloof.”

> **Bidden op het werk, hoe ziet dat eruit?**

“Heel simpel. Bij ProRail komen we wekelijks met z'n twaalven bij elkaar. We lezen een stuk uit de bijbel, houden een kort inventarisatierondje en gaan dan bidden. Dat kan voor van alles zijn: veiligheid, de ondernemingsraad, een zieke collega, een reorganisatie, een beoordeling. Het heeft altijd met werk te maken.”

> **Hoe concreet wordt dat? Gaat het ook over treinen die op tijd rijden? Ik hoor de geintjes al...**

“Tegen geintjes kan ik wel. Je moet ook om jezelf kunnen lachen. Maar we bidden voor wijsheid voor uitvoerders en opstellers van de dienstregeling. Het gaat ook over materiële tekorten en technische aangelegenheden. Maar we verwachten niet dat er vervolgens een treinstel uit de hemel komt vallen.”

> **Heeft het effect?**

“Dat kan ik natuurlijk niet bewijzen. Maar ik heb vaak gedacht: dit kan geen toeval zijn! Ik herinner me dat we heel specifiek gebeden hebben voor veiligheid op het spoor en dat een dag later ergens een container van de trein viel. Er was niemand gewond. Ergens vind ik dat een wonder. Een ander zal zeggen:

als er niet was gebeden, was er ook niks gebeurd.”

> **Wat vindt de baas ervan?**

“Over het algemeen zijn bazen neutraal, dat zie ik ook bij de meeste andere 120 geregistreerde bedrijven en organisaties waar wordt gebeden. Baat het niet, dan schaadt het niet. Zolang het werk er maar niet onder lijdt. Lastige managers zijn er ook nog steeds. Hoe komen ze toch aan die koudwatervrees, waar zijn ze bang voor? Voor het feit dat na de christenen ook de boeddhisten en de moslims komen? Of dat ze als christelijk bedrijf geafficheerd worden? Dan zeg ik: bij Philips en Unilever gebeurt het ook, en zijn dat christelijke bedrijven? Maar als ze geen ruimte beschikbaar stellen, ook goed. Dan maken we toch een gebedswandeling. Niemand kan mij verbieden om te bidden.”

> **En uw collega's?**

“Het wordt getolereerd en geaccepteerd. De een gaat tussen de middag naar de Hema, de ander gaat bidden. Soms vang ik kwinkslagen op, soms cynische reacties. Dan hoor ik opeens in een vergadering: Maar we hebben altijd Maarten nog, die kan er mooi voor bidden...”